

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum sacramentum sit signum vnius rei tantum an plurium? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Ad primum ergo dicendum, quod creaturæ sensibiles significant aliquid sacrum, scilicet sapientiam, & bonitatem diuinam, in quantum sunt in seipsis sacra: non autem in quantum nos per ea sanctificamur. Et ideo non possunt dici sacramenta, secundum quod nunc loquimur de sacramentis.

Ad secundum dicendum, quod quedam ad vetus Testamētū pertinētia, significabant sanctitatem Christi, secundum quod in se sanctus est. Quædam vero significabant sanctitatem eius, in quantum per ea nos sanctificamur: sicut immolatio agni Paschalis significabat immolacionem Christi, qua sanctificatus sumus. Et talia dicuntur proprie veteris Legis sacramenta.

Ad tertium dicendum, quod res denominatur à fine & complemento: dispositio autem non est finis neque perfectio. Et ideo quæ significant dispositiōnem ad sanctitatem, non dicuntur sacramenta (de quibus procedit obiectio) sed solum ea quæ significant perfectionem sanctitatis humanæ.

ARTIC. III.

Vtrum sacramentum sit signum unius rei tantum?

328

4.d. 1. q.
1.a. 1. q.
1. ad 4.
¶ ar. 3.
cor.

A tum non sit signum nisi unius rei. Id enim quo multa significantur, est signum ambiguū, & per consequens fallendi occasio: sicut patet de nominibus æquiuocis. Sed omnis fallacia debet remoueri à Christiana Religione: secundum illud Colos 2. Vide, ne quis vos seducat per philosophiam, & inanem fallaciam. Ergo videtur, quod sacramentum non sit signum plurium rerum.

¶ 2 Præterea, Sicut dictum est †, sacramentum significat rem sacram, in quantum est humanae sanctificationis causa. Sed una sola est causa humanae sanctificationis, scilicet sanguis Christi, secundum illud Hebr. vlt. Iesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra poram passus est. Ergo videtur, quod sacramentum non significet plura.

Tertia Par. Vol. ii.

B

¶ 3 Præ-

art præc.

art. præc.
ad 3.

¶ 3 Præterea, Dicitum est, * quod Sacramentum proprie significat ipsum finem sanctificationis. Sed finis sanctificationis est vita æterna: secundum illud Rom 6. Habetis fructum vestrum in sanctificatione, finem vero vitam æternam. Ergo videtur, quod sacramentum non significet nisi unam rem, scilicet vitam æternam.

SED contra est, quod in sacramento altaris est duplex res significata, scilicet corpus Christi verum, & mysticum, ut + Aug. dicit in lib. sent. Prospere.

R E S P O N D E O dicendum, quod (sicut di-

cum est *) sacramentum propriè dicitur, quod ordinatur ad significandam nostram sanctificationem. In

qua tria possunt considerari, videlicet ipsa causa sanctificationis nostræ, quæ est passio Christi: & forma nostræ sanctificationis, quæ consistit in gratia & virtutibus: & ultimus finis sanctificationis nostræ, qui est vita æterna. Et hæc omnia per sacramenta significantur. Vnde sacramentum est & signum rememoratorium eius quod præcessit, scilicet passionis Christi; & demonstrativum eius quod in nobis efficitur per Christi passionem, scilicet gratia: & prognosticum, idest, prænuntiativum futuræ gloriæ.

Ad primum ergo dicendum, quod tunc est signum ambiguum, præbens occasionem fallendi, quando significat multa, quorum unum non ordinatur ad aliud. Sed quando significat multa, secundum quod ex eis quodam ordine efficitur unum, tunc non est signum ambiguum, sed certum: sicut hoc nomen homo, significat animam & corpus, prout ex eis constituitur humana natura. Et hoc modo sacramentū significat tria prædicta, * secundum quod quodam ordine sunt viii.

Ad secundum dicendum, quod sacramentum in hoc quod significat rem sanctificatrem, oportet quod significet effectum, qui intelligitur in ipsa causa sanctificante, prout est sanctificans.

Ad tertium dicendum, quod sufficit ad rationem sacramenti, quod significet perfectionem quæ est for-

ma:

QUEST. LA. ART. IV. 12
ma : nec oportet quod solum significet perfectio-
nem , quae est finis .

ARTIC. IV.

*Virum sacramentum sit semper aliqua res
sensibilis?*

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod sacra- 329
mentum non semper sit aliqua res sensibilis. Quia 4 d. 1. q. 1.
secundum Philosophum in lib. Priorum, Omnis effe- a. 1. q. 1.
ctus, suæ cause signum est. Sed sicut sunt quidam ef- et a. 2. q.
fectus sensibiles, ita etiam sunt quidam effectus in- 1. et a. 3.
telligibiles, sicut scientia est effectus demonstratio- co. & 4.
nis. Ergo non omne signum est sensibile. Sufficit au- con. c. 56.
tem ad rationem sacramenti, quod sit signum alicuius rei sacræ, in quantum per eam homo sanctifica- & 10. 3.
tur: ut dictum est †. Non ergo requiritur ad sacra- cor. 4.
mentum, quod sit aliqua res sensibilis. ar. 2. huc-
ius 7.

¶ 2 Præterea, Sacraenta pertinent ad cultum vel regnum Dei. Sed res sensibiles non videntur pertinere ad cultum Dei: dicitur enim Ioan. 4. Spiritus est Deus, & eos qui adorant eum, in Spiritu & veritate oportet adorare. Et Rom. 14. Non est regnum Dei, esca & potus. Ergo res sensibiles non requiruntur ad sacramentum.

¶ 3 Præterea, Aug.* dicit in lib. de Libero arbitrio, q̄ res sensibiles sunt minima bona, sine quibus homo recte vivere potest. Sed sacramenta sunt de necessitate salutis humanæ (vt infra patebit*) & ita sine eis homo recte vivere non potest. Non ergo res sensibiles requiruntur ad sacramenta.

SED contra est, quod Aug.* dicit super Ioann. Accedit verbum ad elementum, & sit sacramentum. Et loquitur ibi de elemento sensibili, quod est aqua. Ergo res sensibiles requiruntur ad sacramenta.

RESPONDEO dicendum, quod sapientia diuina unicuique rei prouidet secundum suum modum: & propter hoc dicitur Sapient. 8. quod suauiter disponit omnia. Vnde & Matth. 25. dicitur, quod dedit unicuique secundum propriam virtutem. Est autem ho-

B 2 mini